Ik ben een man.
Ik ben een lange man.
Ik ben geen kleine man.
Zij is een lange vrouw, geen kleine vrouw.
Zij is jong, niet oud.
Zij is oud, maar actief.
Zij is jong, maar lui.
Zij zijn lui, anders dan ik.
Zij zijn luier dan wij.
Zijn zij lui?
Ja, zij zijn heel lui.
Hoe lui zijn zij?
Zo lui als mogelijk.
Waarom zijn zij lui?
Ik heb geen idee.

Ik heb een sociaal leven.
Mijn sociale leven is druk, maar niet chaotisch.
Ik ga vaak uit, maar soms blijf ik thuis.
Thuis ben ik rustig, buiten ben ik levendig.
Mijn vrienden zijn luid, maar loyaal.
Sommige vrienden zijn stil, andere zijn nooit stil.
Wij praten veel, maar luisteren soms slecht.
Zij luisteren beter dan wij.
Luisteren zij echt?
Ja, meestal wel.
Waarom luisteren zij?
Omdat stilte ook spreekt.

Ik heb veel vaardigheden.
Ik kan koken.
Ik kan goed koken.
Ik kan beter koken dan mijn broer.
Mijn broer kan niet koken.
Hij kan wel praten.
Hij praat veel, maar zegt weinig.
Ik leer snel, maar vergeet ook snel.
Zij leert langzaam, maar onthoudt alles.
Wie is slimmer?
Ik weet het niet.

Mijn huis is klein.
Mijn huis is klein, maar warm.
De muren zijn wit.

De stoel is rood.
De tafel is zwart, niet grijs.
De vloer is bruin.
De keuken is geel en licht.
De koelkast is vol.
De supermarkt is dichtbij.
Ik ga naar de supermarkt.
Ik koop brood.
Ik koop melk.
Ik koop niets zoets.
Ik hou van zout, niet van zoet.
Waarom niet zoet?
Omdat zout eerlijk is.

In de supermarkt zijn mensen.
De mensen zijn moe.
De kassier is vriendelijk, maar traag.
De rij is lang.
Is de rij te lang?
Ja, veel te lang.
Wij wachten geduldig.
Zij wachten ongeduldig.
Wie wacht beter?
Niemand.

Ik ga uit met de auto.
Mijn auto is oud.
Mijn auto is oud, maar betrouwbaar.
Zijn auto is nieuw, maar zwak.
Welke auto is beter?
Mijn auto, denk ik.
De kleur is blauw.
Niet groen, niet rood.
De weg is nat.
Het nieuws zegt dat het regent.
Het nieuws zegt veel.
Het nieuws zegt niet alles.

Ik werk veel.
Ik werk te veel.
Mijn beroep is zwaar.
Haar beroep is lichter.
Zij is arts.
Hij is leraar.

Ik ben geen politicus.
Politici praten.
Politici beloven.
Politici vergeten.
Vergeten zij snel?
Ja, sneller dan wij.

Mijn mening is simpel.
Mijn mening is sterk.
Ik hou van vrijheid.
Ik hou niet van chaos.
Zij houdt van orde.
Wij houden van discussie.
Discussie is gezond.
Politiek is luid.
Religie is stil.
Soms is religie luid.
Soms is politiek stil.
Wat is beter?
Ik weet het niet.

Ik sport vaak.
Ik ren.
Ik spring.
Ik train mijn lichaam.
Mijn lichaam is moe, maar sterker.
Zij danst.
Zij danst mooi.
Hij danst slecht, maar met plezier.
Plezier is belangrijker dan perfectie.
Is perfectie nodig?
Nee, nooit.

Ik ga naar verschillende landen.
Nederland is vlak.
Brazilië is groot.
Duitsland is georganiseerd.
Frankrijk is luid.
Elke plek is anders.
Iedereen is anders.
Wij zijn anders dan zij.
Zijn wij beter?
Nee, gewoon anders.

Ik lees het nieuws.
Het nieuws is donker.
Het nieuws is soms hoopvol.
Vandaag is slecht.
Morgen is beter.
Of niet.
Wie weet?
Ik verander mijn mening soms.
Ik verander haar mening niet.
Mijn mening verandert vanzelf.
Is verandering goed?
Ja, meestal wel.
Niet altijd, maar vaak.

Ik heb gisteren gewerkt.
Vandaag werk ik weer.
Morgen zal ik rusten.
Ik heb nooit genoeg gerust.
Heb jij genoeg gerust?
Nee, nog lang niet.

Ik sta vroeg op.
Ik stond gisteren laat op.
Morgen sta ik misschien niet op.
Waarom zo laat?
Omdat de nacht langer leek.

Ik heb al gegeten.
Ik heb nog niet gedronken.
Ik ga straks drinken.
Wil je ook iets drinken?
Ja, graag.
Nee, liever niet.

Ik zie mensen lopen.
Ik zag hen gisteren ook.
Ik heb hen vaak gezien.
Ik zal hen weer zien.
Wanneer?
Wanneer de tijd het toelaat.

Er ligt een boek op tafel.
Er liggen twee boeken onder de stoel.
Er staat een lamp in de hoek.

Er hangen foto’s aan de muur.
Is er nog ruimte?
Ja, er is altijd ruimte.

Ik geef mijn vriend een sleutel.
Ik geef haar geen geld.
Ik geef mezelf tijd.
Tijd wordt zelden gegeven.
Tijd wordt meestal genomen.
Wie neemt jouw tijd?

Ik denk aan werk.
Ik denk niet aan vakantie.
Zij denkt aan niets.
Niets denken is moeilijk.
Alles denken is vermoeiend.
Wat denk jij?

Ik moet werken.
Ik hoef vandaag niet te sporten.
Ik wil wel sporten.
Ik kan sporten.
Ik mag sporten.
Waarom niet?
Omdat ik geen zin heb.

Ik heb zin in koffie.
Ik heb geen zin in thee.
Zij heeft zin om te praten.
Hij heeft geen zin om te luisteren.
Luisteren kost moeite.
Praten kost niets.

Ik maak fouten.
Ik maakte gisteren meer fouten.
Ik heb altijd fouten gemaakt.
Zij maakt minder fouten dan ik.
Wie maakt de minste fouten?
Niemand.

Ik leer iets nieuws.
Ik leer het snel.
Ik leer het langzaam.
Ik leer het opnieuw.

Waarom opnieuw?
Omdat ik het vergeten ben.

Ik kijk naar sport op tv.
Ik keek gisteren naar voetbal.
Ik heb nooit van tennis gehouden.
Nu kijk ik toch tennis.
Smaken veranderen.
Mensen ook.

Ik ben boos geweest.
Ik ben nu rustig.
Straks ben ik moe.
Altijd ben ik iets.
Nooit ben ik niets.

Ik spreek met zekerheid.
Ik twijfel soms.
Ik ben zeker over mijn twijfel.
Is dat mogelijk?
Ja, vreemd genoeg wel.

Ik luister terwijl ik werk.
Ik werk terwijl ik luister.
Ik eet terwijl ik lees.
Ik lees terwijl ik eet.
Alles tegelijk doen is lastig.
Niets tegelijk doen ook.

Ik vergelijk prijzen.
Deze is goedkoper.
Die is duurder.
De goedkoopste is niet de beste.
De beste is zelden goedkoop.
Wat kies jij?

Ik vertrouw mensen.
Ik wantrouw systemen.
Systemen falen.
Mensen ook.
Wie faalt vaker?
Dat hangt ervan af.

Ik praat over geld.

Ik praat niet graag over geld.
Geld is belangrijk.
Geld is niet alles.
Zonder geld is alles moeilijker.
Met geld niet per se makkelijker.

Ik geloof iets.
Ik geloof niet alles.
Zij gelooft sterk.
Hij gelooft nauwelijks.
Geloof verbindt.
Geloof verdeelt ook.

Ik stem soms.
Ik zwijg vaak.
Stemmen maakt lawaai.
Zwijgen maakt spanning.
Wat is gevaarlijker?
Dat weet niemand.

Ik ga naar huis.
Ik blijf thuis.
Ik ben al thuis.
Thuis is geen plek.
Thuis is een gevoel.

Ik sluit af.
Ik begin opnieuw.
Ik eindig waar ik begon.
Is dat een cirkel?
Ja, waarschijnlijk.
Ik begin met een vraag.
Ik eindig zonder antwoord.
Of misschien met te veel antwoorden.

Ik heb het geprobeerd.
Ik probeerde het opnieuw.
Ik heb het blijven proberen.
Waarom stoppen?
Omdat stoppen ook een keuze is.

Ik open het raam.
Het raam stond al open.
Het raam is altijd open geweest.

Frisse lucht helpt.
Soms helpt niets.

Ik voel me goed.
Ik voelde me gisteren beter.
Morgen voel ik me anders.
Gevoelens komen.
Gevoelens gaan.

Ik hoor geluiden.
Ik hoorde ze al eerder.
Ik heb ze vaak gehoord.
Het zijn stemmen.
Of gewoon gedachten.

Ik zie iets gebeuren.
Het gebeurde langzaam.
Het is snel gebeurd.
Alles gebeurt tegelijk.
Niets gebeurt alleen.

Ik wacht tot het stopt.
Ik wachtte totdat het begon.
Ik heb te lang gewacht.
Wachten is actief.
Actie is soms wachten.

Ik laat het los.
Ik liet het vallen.
Ik heb het vastgehouden.
Loslaten is moeilijker dan vasthouden.
Wie zei dat het makkelijk was?

Ik kies bewust.
Ik koos verkeerd.
Ik heb goed gekozen.
Elke keuze sluit iets uit.
Alles kiezen kan niet.

Ik zet de tv aan.
Ik zet hem weer uit.
Ik heb hem nooit echt nodig gehad.
Beelden vullen de kamer.
Stilte vult meer.

Ik betaal met kaart.
Ik betaal contant.
Ik heb al betaald.
Wie betaalt uiteindelijk?
Altijd iemand anders.

Ik neem de bus.
Ik nam de trein.
Ik ben te voet gegaan.
De weg was lang.
De tijd was kort.

Ik verlies mijn sleutels.
Ik verloor ze gisteren.
Ik heb ze weer gevonden.
Altijd in mijn zak.
Nooit op de juiste plek.

Ik schrijf een bericht.
Ik schreef te veel.
Ik heb te weinig gezegd.
Woorden schieten tekort.
Zwijgen ook.

Ik lees reacties.
Ik reageer niet.
Ik heb alles gelezen.
Begrijpen is iets anders dan lezen.
Luisteren ook.

Ik maak plannen.
Ik maakte geen plannen.
Ik heb plannen laten varen.
Plannen geven richting.
Het leven wijkt af.

Ik stel het uit.
Ik stelde het al uit.
Ik heb het altijd uitgesteld.
Uitstel voelt veilig.
Tot het te laat is.

Ik heb gelijk.

Jij hebt gelijk.
We hebben allebei gelijk.
Wie heeft er ongelijk?
Waarschijnlijk niemand.

Ik win een spel.
Ik verloor eerder.
Ik heb vaak verloren.
Winnen voelt kort.
Verliezen blijft langer.

Ik train mijn spieren.
Mijn spieren deden pijn.
Ze doen nog steeds pijn.
Pijn betekent groei.
Soms betekent het gewoon pijn.

Ik dans in stilte.
Ik danste in het donker.
Ik heb nooit goed gedanst.
Beweging is eerlijk.
Spiegels niet.

Ik werk samen.
Ik werkte alleen.
Ik heb teamwork gemist.
Samen gaat sneller.
Alleen ga je verder.

Ik vertrouw mijn ervaring.
Ik wantrouw mijn geheugen.
Herinneringen vervormen.
Feiten verdwijnen.
Gevoelens blijven.

Ik kijk vooruit.
Ik keek achterom.
Ik heb beide gedaan.
Vooruitgaan vraagt moed.
Achteromkijken ook.

Ik sluit mijn ogen.
Ik opende ze te snel.
Ik heb niets gemist.

Of juist alles.

Ik adem diep in.
Ik ademde te oppervlakkig.
Ik heb beter geademd.
Adem is vanzelfsprekend.
Tot het dat niet is.

Ik ga verder.
Ik ben verder gegaan.
Ik zal blijven doorgaan.
Waarom?
Omdat stoppen geen einde is.
Hij is een man.
Hij is geen jongen meer.
Hij was jong, maar hij is veranderd.
Hij zal ouder worden.
Hij wordt rustiger dan vroeger.
Waarom wordt hij rustiger?
Omdat hij minder haast heeft.

Zij is een vrouw.
Zij is sterk, maar voorzichtig.
Zij was bang.
Nu is zij kalm.
Morgen zal zij beslissen.
Beslist zij alleen?
Ja, meestal wel.

Het is een probleem.
Het was klein.
Het is groter geworden.
Het zal niet vanzelf verdwijnen.
Waarom niet?
Omdat niets dat doet.

Wij zijn samen.
Wij waren verdeeld.
Wij zijn weer verenigd.
Wij zullen samenwerken.
Samen werken is moeilijk.
Maar alleen werken ook.

Jullie zijn aanwezig.

Jullie waren laat.
Jullie zijn nog steeds moe.
Zullen jullie blijven?
Of gaan jullie weg?

Zij zijn mensen.
Zij waren onbekenden.
Zij zijn vrienden geworden.
Zij zullen elkaar helpen.
Helpen zij altijd?
Nee, niet altijd.

Men zegt dat het regent.
Men zei gisteren hetzelfde.
Men zal morgen weer klagen.
Men praat graag.
Men luistert zelden.

Dit is belangrijk.
Dat was onbelangrijk.
Dat is nu anders.
Dit zal gevolgen hebben.
Welke gevolgen?
Dat zien we later.

Deze is beter.
Die was slechter.
Die is verbeterd.
Deze zal winnen.
Waarom deze?
Omdat die faalde.

Iemand klopt aan.
Iemand klopte gisteren ook.
Iemand heeft iets vergeten.
Wie dan?
Dat weet niemand.

Niemand is perfect.
Niemand was dat ooit.
Niemand zal dat worden.
Waarom verwachten we dat dan?

Iedereen kijkt.

Iedereen keek weg.
Iedereen heeft iets gezien.
Wat precies?
Dat verschilt.

Alles werkt.
Alles werkte eerder.
Alles is stuk gegaan.
Hoe dan?
Tegelijk.

Niets helpt.
Niets hielp toen.
Niets zal straks helpen.
Waarom blijven we proberen?

Elkaar begrijpen is moeilijk.
Zij begrijpen elkaar slecht.
Wij hielpen elkaar.
Zullen zij elkaar vertrouwen?

Zich vergissen gebeurt.
Hij vergist zich vaak.
Zij vergiste zich gisteren.
Wij hebben ons vergist.
Wat nu?

Wat gebeurt er?
Wie heeft dat gedaan?
Welke keuze maken zij?
Wiens fout is het?
Waarom vragen wij dat?

Er wordt gewerkt.
Er werd gelachen.
Er is besloten.
Er zal veranderd worden.
Door wie?
Dat blijft vaag.

Zijn huis is groot.
Haar huis was kleiner.
Hun huis is verkocht.
Ons huis blijft.

Waarom dat verschil?

Deze auto is de mijne.
Die fiets is de jouwe.
Dat probleem is het onze.
Die fout is de hunne.
Is dat eerlijk?
Misschien niet.
De tafel staat in de kamer.
De stoel staat naast de tafel.
De bank is oud, maar zacht.
Het kussen is nieuw.
Het tapijt is stoffig.
De lamp hangt laag.
Het licht is fel.
De schakelaar zit links.
De stekker zit in het stopcontact.

De deur is open.
Het raam is dicht.
Het slot is kapot.
De sleutel werkt niet meer.
Het plafond is hoog.
De muur is kaal.
De plank is vol boeken.

De kast is zwaar.
De lade zit vast.
De spiegel is schoon.
Het glas is breekbaar.
De vaas is leeg.
De klok loopt achter.
De tijd staat nooit stil.

De computer staat aan.
Het scherm is zwart.
Het toetsenbord is vies.
De muis reageert traag.
De kabel is te kort.
De oplader is kwijt.

De telefoon trilt.
Het geluid staat uit.
De batterij is leeg.

De hoes is versleten.
Het scherm is gebarsten.
De melding verschijnt te laat.

De tas is vol.
De rugzak is zwaar.
De portemonnee is dun.
De munt is oud.
Het biljet is nieuw.

De fles is halfvol.
Het glas is leeg.
De mok is warm.
De lepel ligt in de kom.
Het bord is schoon.
De pan is heet.
Het fornuis staat aan.

De koelkast zoemt.
De vriezer is vol ijs.
De oven is voorverwarmd.
De magnetron piept.
De timer loopt af.

De wasmachine draait.
De droger staat stil.
Het wasmiddel ruikt sterk.
De handdoek is nat.
De sok is verdwenen.

De bezem staat in de hoek.
De emmer is kapot.
De dweil is vuil.
De vuilnisbak zit vol.
De zak scheurt.

De auto start niet.
De motor maakt lawaai.
Het stuur trilt.
De band is leeg.
De rem piept.
De spiegel is afgesteld.

De fiets rolt soepel.

De ketting kraakt.
Het zadel is te laag.
Het slot klemt.

Het boek ligt open.
De bladzijde is gescheurd.
De kaft is hard.
De pen lekt.
Het potlood is stomp.
De gum is verdwenen.

De doos is zwaar.
Het pakket is beschadigd.
De tape laat los.
Het label is onleesbaar.

Het horloge loopt precies.
De riem is versleten.
De knop ontbreekt.

De sleutelbos rinkelt.
Het kaartje is verlopen.
De afstandsbediening werkt soms.
De knop blijft hangen.

Alles ligt ergens.
Niets ligt waar het hoort.
Hij voelt zich blij.
Zij voelt zich opgelucht.
Wij voelen ons veilig.
Zij voelen zich onzeker.

Hij was verdrietig.
Zij is nog steeds verdrietig.
Het verdriet kwam langzaam.
Het verdriet ging niet weg.

Zij voelt zich boos.
Hij werd boos om niets.
Wij werden boos op elkaar.
Boosheid vult de kamer.

Hij schaamt zich.
Zij schaamde zich gisteren.

Wij hebben ons vaak geschaamd.
Schaamte maakt stil.

Zij is trots.
Hij is te trots.
Wij waren trots op elkaar.
Trots geeft kracht.

Hij is jaloers.
Zij is minder jaloers.
Zij zijn jaloerser dan wij.
Jaloezie knaagt.

Hij voelt angst.
Zij voelt paniek.
Wij voelen spanning.
Angst vernauwt alles.

Hij voelt zich vrij.
Zij voelde zich bevrijd.
Wij voelen ons lichter.
Vrijheid ademt.

Zij is moe.
Hij is uitgeput.
Wij zijn leeg.
Vermoeidheid praat niet.

Hij is kalm.
Zij is rustig.
Wij worden rustiger.
Rust verspreidt zich.

Hij voelt liefde.
Zij voelt genegenheid.
Wij voelen verbondenheid.
Liefde is stil.

Hij mist iets.
Zij mist iemand.
Wij missen elkaar.
Gemis blijft hangen.

Zij voelt hoop.

Hij voelde wanhoop.
Wij voelden allebei.
Hoop vecht terug.

Hij voelt twijfel.
Zij voelt zekerheid.
Wij voelen verwarring.
Twijfel vertraagt.

Zij voelt nieuwsgierigheid.
Hij voelt interesse.
Wij voelen verwondering.
Nieuwsgierigheid opent deuren.

Hij is teleurgesteld.
Zij was teleurgesteld.
Wij zijn nog teleurgesteld.
Teleurstelling sluit af.

Hij voelt voldoening.
Zij voelt rust.
Wij voelen balans.
Alles klopt even.

Zij voelt zich alleen.
Hij voelde zich verlaten.
Wij voelen afstand.
Eenzaamheid echoot.

Hij voelt opluchting.
Zij ademt uit.
Wij laten los.
Het lichaam volgt.

Hij voelt frustratie.
Zij voelt irritatie.
Wij voelen spanning stijgen.
Frustratie zoekt een uitweg.

Zij voelt empathie.
Hij toont begrip.
Wij voelen mee.
Begrip verzacht.

Hij voelt verlangen.
Zij voelt heimwee.
Wij voelen honger naar meer.
Verlangen blijft trekken.

Hij voelt dankbaarheid.
Zij voelt respect.
Wij voelen waardering.
Dankbaarheid vertraagt de tijd.

Zij voelt leegte.
Hij voelt verwarring.
Wij voelen chaos.
Daarna komt stilte.
Hij luistert naar muziek.
Zij luistert hard.
Wij luisteren samen.
Zij luisteren niet aandachtig.

De muziek speelt zacht.
De muziek werd luider.
De muziek is te hard.
De muziek stopt plots.

Het ritme klopt.
Het tempo versnelt.
De bas trilt.
De melodie blijft hangen.

Hij houdt van jazz.
Zij houdt van pop.
Wij houden van oude liedjes.
Zij houden van niets nieuws.

Dit nummer raakt hem.
Dat lied raakte haar vroeger.
Die muziek zal ons blijven volgen.
Waarom juist dit?
Omdat het herinnert.

Hij zet de plaat op.
Zij zette de koptelefoon af.
Wij hebben de muziek herhaald.
Zij hebben het volume verlaagd.

De zanger zingt vals.
De stem is rauw.
De tekst is simpel.
De emotie is echt.

Hij danst alleen.
Zij danst vrij.
Wij dansen samen.
Zij dansen ongemakkelijk.

De beweging is langzaam.
De passen zijn strak.
De vloer is glad.
Het lichaam volgt.

Hij leerde dansen.
Zij leert nog steeds.
Wij hebben het nooit echt geleerd.
Maar wij bewegen toch.

De dansvloer vult zich.
De zaal wordt warm.
De lichten knipperen.
De nacht verdwijnt.

Hij kijkt films.
Zij kijkt series.
Wij kijken samen.
Zij kijken te veel.

De film begint rustig.
De film werd spannend.
De film is afgelopen.
De stilte blijft.

Het verhaal is sterk.
De personages zijn geloofwaardig.
De dialogen zijn scherp.
Het einde verrast.

Hij houdt van drama.
Zij houdt van komedie.
Wij houden van oude films.

Zij houden van actie.

De acteur speelt overtuigend.
De actrice schittert.
De rol past perfect.
De scène blijft hangen.

Hij herkende zichzelf.
Zij voelde niets.
Wij voelden alles tegelijk.
Dat gebeurt zelden.

De camera beweegt langzaam.
Het beeld is donker.
De kleuren zijn koel.
De sfeer is zwaar.

Hij zet de film stil.
Zij spoelt terug.
Wij hebben het fragment herbekeken.
Zij hebben het gemist.

De aftiteling rolt.
De muziek keert terug.
De zaal is stil.
Iedereen blijft zitten.

Hij praat na.
Zij zwijgt.
Wij denken.
De film werkt door.
Hij zet muziek op terwijl hij kookt.
Zij neuriet zonder het te merken.
Wij herkennen het lied meteen.
Zij vragen welke zanger dat is.

De pan sist.
Het ritme past erbij.
De keuken voelt als een scène.
Alles beweegt samen.

Hij beweegt op de maat.
Zij beweegt naast hem.
Wij botsen bijna.

Zij lachen hard.

De film staat op pauze.
De scène was te intens.
Het moment moest blijven hangen.
Niemand sprak.

Hij voelde spanning.
Zij voelde herkenning.
Wij voelden ongemak.
Zij voelden niets.

De muziek verandert de sfeer.
De stilte maakt het zwaarder.
Geluid stuurt emoties.
Afwezigheid ook.

Hij herinnert zich die film.
Zij vergat de titel.
Wij onthouden de beelden.
Zij onthouden de muziek.

De dans wordt sneller.
De beweging wordt losser.
Het lichaam neemt over.
Het hoofd volgt later.

Hij leert door te kijken.
Zij leert door te voelen.
Wij leren door te doen.
Zij leren door te herhalen.

De zaal vult zich langzaam.
De stoelen kraken.
Het licht dimt.
De aandacht groeit.

Hij verwachtte niets.
Zij verwachtte te veel.
Wij verwachtten iets anders.
Zij werden verrast.

De acteur zwijgt.
De blik zegt genoeg.

Woorden zijn overbodig.
Iedereen begrijpt het.

Hij lacht op het verkeerde moment.
Zij schrikt.
Wij kijken elkaar aan.
Zij kijken weg.

De muziek zwelt aan.
De scène breekt open.
De emotie barst los.
Niemand blijft onbewogen.

Hij voelt kippenvel.
Zij slikt.
Wij ademen tegelijk.
Zij houden hun adem in.

De film eindigt abrupt.
Het scherm wordt zwart.
De zaal blijft stil.
Niemand wil klappen.

Hij staat op.
Zij blijft zitten.
Wij wachten.
Zij wachten ook.

Buiten is het koud.
De straat is leeg.
De nacht ruikt naar regen.
Alles voelt anders.

Hij zet geen muziek op.
Zij doet dat wel.
Wij lopen zwijgend.
Zij praten zacht.

De melodie blijft hangen.
De film speelt door in het hoofd.
Beelden mengen zich met gevoelens.
De nacht bewaart alles.

Hij denkt na.

Zij voelt na.
Wij nemen het mee.
Zij laten het los.

Thuis gaat het licht aan.
De jas wordt uitgedaan.
De schoenen worden uitgeschopt.
De stilte keert terug.

Hij gaat zitten.
Zij schenkt thee in.
Wij ademen uit.
Zij glimlachen.

De dag is voorbij.
De emotie is er nog.
Alles was echt.
Dat is genoeg.
Wie is hier?
Hij is hier.

Waar zijn zij?
Zij zijn buiten.

Wat doen wij?
Wij wachten.

Waarom wachten wij?
Omdat het nog niet zover is.

Wanneer begint het?
Het begint straks.

Hoe laat precies?
Dat weet niemand.

Is de muziek hard?
Ja, te hard.

Is de film al begonnen?
Nee, nog niet.

Vond hij de film goed?
Ja, hij vond hem sterk.

Waarom vond hij hem sterk?
Omdat het verhaal klopte.

Hield zij van de muziek?
Nee, zij hield er niet van.

Wat vond zij dan?
Zij vond het te druk.

Dansen zij samen?
Ja, zij dansen samen.

Bewegen zij vrij?
Niet helemaal.

Waarom niet?
Omdat zij zich bekeken voelen.

Is dat erg?
Nee, dat gaat voorbij.

Heeft iemand iets gezegd?
Nee, niemand zei iets.

Waarom bleef het stil?
Omdat stilte genoeg was.

Zijn wij te laat?
Ja, een beetje.

Maakt dat uit?
Nee, helemaal niet.

Heeft hij het begrepen?
Ja, hij heeft het begrepen.

Wat heeft hij begrepen?
Dat niet alles uitgelegd hoeft te worden.

Denken zij hetzelfde?
Nee, zij denken anders.

Is dat een probleem?

Nee, dat is normaal.

Heeft zij spijt?
Nee, zij heeft geen spijt.

Waarom niet?
Omdat het zo moest gaan.

Is alles nu voorbij?
Nee, het begint pas.
De regering heeft nieuwe maatregelen aangekondigd.
De minister gaf toe dat er fouten zijn gemaakt.
Volgens deskundigen is de situatie zorgelijk.
Het voorstel wordt volgende week besproken.
De oppositie reageerde kritisch.

De economie groeit langzamer dan verwacht.
De inflatie blijft hoog.
De prijzen zijn opnieuw gestegen.
Consumenten merken het direct.
Bedrijven passen hun strategie aan.

Er is vannacht een akkoord bereikt.
Na uren overleg werd een compromis gesloten.
Beide partijen spreken van vooruitgang.
De details worden later bekendgemaakt.

In de hoofdstad kwamen duizenden mensen bijeen.
De demonstratie verliep grotendeels rustig.
De politie was massaal aanwezig.
Enkele arrestaties zijn verricht.

Het conflict escaleert verder.
De spanningen lopen op.
Internationale leiders roepen op tot kalmte.
Een snelle oplossing lijkt onwaarschijnlijk.

Het parlement stemde in met de wet.
De stemming was verdeeld.
Voorstanders spreken van een noodzakelijke stap.
Tegenstanders vrezen de gevolgen.

De rechter heeft uitspraak gedaan.
Het vonnis is definitief.

Beide partijen kunnen niet meer in beroep.
De zaak hield het land bezig.

Het aantal besmettingen neemt af.
Ziekenhuizen melden minder opnames.
Experts waarschuwen voor voorzichtigheid.
Het risico is nog niet verdwenen.

Het onderzoek loopt nog.
Nieuwe informatie is naar buiten gekomen.
Getuigen zijn gehoord.
De politie sluit niets uit.

Het rapport werd vanochtend gepubliceerd.
De conclusies zijn helder.
Er is sprake van structurele problemen.
Aanbevelingen volgen later.

Volgens bronnen binnen het bedrijf staan banen op de tocht.
Het management ontkent gedwongen ontslagen.
Vakbonden eisen duidelijkheid.

Het weer zorgt voor overlast.
Hevige regenval leidde tot wateroverlast.
Hulpdiensten zijn uitgerukt.
De schade wordt geïnventariseerd.

De verkiezingen naderen snel.
Partijen voeren campagne.
Kiezers zijn nog onzeker.
De opkomst blijft een belangrijke vraag.

De beurs sloot lager.
Beleggers reageren nerveus.
Onzekerheid overheerst de markt.

De premier reageerde terughoudend.
Een persconferentie volgt later vandaag.
Verdere stappen worden niet uitgesloten.

Het nieuws blijft zich ontwikkelen.
Meer details volgen.
Nederland ligt aan zee.
Amsterdam is druk.

Rotterdam is groot.
Utrecht is centraal.
Den Haag is politiek.

België is klein.
Brussel is internationaal.
Antwerpen is levendig.
Gent is rustig.

Duitsland is georganiseerd.
Berlijn verandert snel.
Hamburg is een havenstad.
München is rijk.

Frankrijk is divers.
Parijs is luid en stil tegelijk.
Lyon is culinair.
Marseille is ruw.

Spanje is warm.
Madrid ligt hoog.
Barcelona ligt aan zee.
Sevilla is heet.

Portugal kijkt naar de oceaan.
Lissabon is licht.
Porto is donkerder.

Italië is oud.
Rome is traag.
Milaan is snel.
Napels is chaotisch.

Griekenland is historisch.
Athene is stoffig.
Thessaloniki leeft ’s nachts.

Turkije verbindt continenten.
Istanbul kijkt twee kanten op.
Ankara is administratief.

Brazilië is immens.
São Paulo werkt nooit.
Rio de Janeiro ademt muziek.

Argentinië is lang.
Buenos Aires is Europees en Latijns tegelijk.

De Verenigde Staten zijn verdeeld.
New York is wakker.
Los Angeles is verspreid.
Washington spreekt.

Canada is uitgestrekt.
Toronto is modern.
Montréal is tweetalig.

Rusland is koud en groot.
Moskou is strak.
Sint-Petersburg is elegant.

China is enorm.
Peking beslist.
Shanghai beweegt.

Japan is compact.
Tokio is snel.
Kyoto is stil.

Afrika is geen land.
Nigeria is luid.
Lagos slaapt niet.
Egypte kijkt naar het verleden.
Caïro groeit.

Iran is oud.
Teheran is gespannen.
Isfahan is sierlijk.

India is complex.
Delhi is chaotisch.
Mumbai is ambitieus.

Australië ligt ver weg.
Sydney glanst.
Melbourne denkt.

Nederlands wordt hier gesproken.

Vlaams klinkt zachter.
Duits klinkt stevig.
Frans stroomt.
Spaans rolt.

Portugees zingt.
Italiaans beweegt met handen.
Grieks draagt geschiedenis.
Russisch klinkt zwaar.
Perzisch klinkt vloeiend.

Arabisch verandert per land.
Engels past zich aan.
Elke taal draagt een wereld.